



**a Budai Központi Kerületi Bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: 14.P.XI.21.525/2021/12.

A felperes: Argenta Faktor Zrt. (1026 Budapest, Húvösvölgyi út 27.)

**A felperes képviselője: [REDACTED] Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. [REDACTED]
ügyvéd [REDACTED])**

Az alperes: [REDACTED]

**Az alperes képviselője: dr. Némethi Gábor ügyvéd (1123 Budapest, Táltos u. 15/b.
VII/2.)**

A per tárgya: kölcsön megfizetése

Rendelkező rész

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 75.000,-
(hetvenötezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a
Fővárosi Törvényszéknek címezve, a Budai Központi Kerületi Bíróságon kell előterjeszteni
elektronikus úton.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike
tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson fogatosítható
bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező felek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a
fellebbezésében kell előterjeszteni. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől
számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a 379.§ és
380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség
viselésére vagy összegére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a
részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, vagy a
fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

A bíróság által megállapított tények:

- [1] A felperes, mint hitelező és az alperes, mint adós között 2007. 01.18-án ██████████-ZZ számon egyedi fogyasztói kölcsönszerződés (továbbiakban. szerződés) jött létre, melynek tárgya az alperes által megvásárolt ██████████ frsz-ú új Suzuki Swift gépjármű vételárának finanszírozása volt. A felek szerződésükben a hitel devizanemeként a svájci frankot (továbbiakban CHF) jelölték meg. A kölcsön összegét 2.900.000,-Ft összegben határozták meg 120 hónapos futamidő mellett. A törlesztőrészletek összege 1-30 hónap között havi 21.986,-Ft-ban a 31-120 óra kiterjedő időszakra havi 43.613,-Ft-ban került meghatározásra. A szerződés részét képezték az „Általános szerződési feltételek hitelszerződésekhez”(továbbiakba ÁSZF) és az a 2006. május 15-től visszavonásig érvényes Üzletszabályzat(továbbiakban ÜSZ). Az ÁSZF 4.pontja és annak alpontjai a hitel kamata és kamatláb kiszámítására vonatkozóan tartalmaztak rendelkezéseket, illetve a fennálló tőketartozás , késedelmi kamat és költségek kiszámítására. Az ÜSZ.2.3.2 pontja kizárta a felperes jogelődnek az adós pontatlan név és lakcímadat bejelentéséből és lakcímváltozás bejelentése elmaradásából eredő károkért való felelősségét és az iratok eredménytelen vagy elhúzódó kézbesítéséből adódó felelősségét. Az alperessel semmilyen egyéb módon nem közölték a devizahitelezéssel járó árfolyamkockázat lehetséges gazdasági veszélyeit hatását, valós kockázatát, az adós kockázat feltáró nyilatkozatot nem írt alá.
- [2] Az alperes a futamidő alatt 2009-2010. év fordulóján tartósan kórházban volt, nem teljesítette a 2010. évi 03. és 04. havi törlesztőrészleteket ezért a felperesi jogelőd a szerződést felmondta 2010. április 28-án kelt nyilatkozatával. A felmondáskor 105.621,-Ft lejárt tartozása állt fenn az alperesnek. 2010. április 28. napján az alperes részére megküldte az opciós jog gyakorlására vonatkozó nyilatkozatát, melyet az alperes részére kézbesítettek, 2010. május 20-án átvette az alperes. Az alperes ezen időszakban az ██████████ felszámolta családi okok miatt a vállalkozását és ██████████ költözött. Az alperes visszaszolgáltatta a felperesnek a gépjárművet Budapesten és ezzel elszámoltak a szerződő felek, 2010. július 11-én az erre vonatkozó , az alperes részére megküldött felperesi nyilatkozat „elköltözött” postai jelzéssel érkezett vissza a felperesi jogelődhöz az alperes szerződésben szereplő szattai címéről. A felmondás és elszámolás eredményeként a felperesi jogelőd 2.403.138,- Ft fennmaradt követelést tartott nyilván az alperessel szemben. Ezt az összegű követelést a felperesi jogelőd a felperes részére engedményezte 2013. március 21.-i értéknappal, az alperesnek megküldött értesítő „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza a felpereshez. A felperes ezt követően a jelenlegi alperesi lakcímre fizetési felszólítást küldött 2014. november 20-án, mely ismét „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza a felpereshez. Ezt követően 2017. februárjában peren kívüli egyezségi ajánlatot küldött a felperes az alperesnek, melyet az alperes 2017. február 22. napján átvett, majd 2020. augusztus 29-én ismét felszólította a teljesítésre. A felperes 2015. áprilisában kelt elszámoló levelében a 2014. évi XL. tv (DH2)szerint elszámolt. A felülvizsgált elszámolás eredményeként 7,99% volt a szerződés megszűnésekor alkalmazott tisztességes kamat, 222.155,-Ft volt a tisztességtelenül felszámított összeg, melyet a felperes levont a felperes tartozásából 2015. február 1.napjával. Az alperes összesen 1.107.633+1.500.000,-Ft-ot teljesített, tehát tőle összesen 2.607.633,-Ft folyt be, így az egyedi kölcsönszerződésben rögzített 120 havi, előre meghatározott törlesztőrészletek alapján is további 1.971.717,-Ft tartozást tarott nyilván a felperes.
Az alperes nem teljesített a felperes felé.

A felperesi kereset:

- [3] A felperes keresetében 1.500.000,- Ft tőke, és ennek 2011. július 07. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév utolsó napján érvényes jegybanki alap

kétszeresének megfelelő késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest a perben kölcsön címén. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 198.§, 201.§, 318.§, 321.§(1) 523.§(1) és a 325.§(1)e) pontjában foglaltakra alapította, a felek között létrejött fenti kölcsönszerződésre alapított, előadta, hogy a szerződésből adódóan 2.403.138,- Ft hátraléka áll fenn az alperesnek, melyből a fenti összeget kívánja érvényesíteni. Vitatta az alperes elévülési kifogását illetve azt, hogy a felmondás nem hatályosult az alperessel szemben. Álláspontja szerint az alperesnek az együttműködési kötelezettsége körében a megváltozott lakcímét be kellett volna jelentenie. A kézbesítési fikció beállt az üzletszabályzat 2.3.2. pontrendelkezései alapján. A felmondás napjának 2010. április 28. napját tekintette és előadta, hogy a 2010. 03. és 04. havi részletekkel volt elmaradásban az alperes, aki a felmondás tényét ráutaló magatartásával elfogadta. Az alperes érvénytelenségi kifogása kapcsán vitatta, hogy nem volt szabályszerű tájékoztatást a szerződéskötéskor az árfolyamkockázatra, mivel a kölcsönszerződés 7. és 10. pontja egyértelműen kimondta, hogy a törlesztőrészek összege felső határ nélkül változhat, az ÁSZF pedig pontos matematikai képletekkel, levezethetően és szabatosan az árfolyamváltozás hatásának mikéntjét. Hivatkozott még e körben az ÁSZF 4.1.2., 4.1.3., 4.1.4. és 4.5.2. pontjában foglaltakra elismerve azt, hogy külön árfolyamkockázati tájékoztatás nem volt. Eshetőlegesen másodlagos kereseti kérelemként arra az esetre, ha az alperes érvénytelenségi hivatkozása helyt fogna kérte a szerződés érvényessé nyilvánítását és e körben a szerződés érvényessé nyilvánítása mellett kérte kötelezni az alperest az 1.500.000,- Ft és ennek 2011. július 7. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére. A másodlagos kereseti kérelme szerint azt kérte, hogy a bíróság akként nyilvánítsa érvényessé a szerződést, hogy az alperes az árfolyamkockázatot korlátozottan, annak 20%-át köteles viselni 184,24HUF/CHF összegig. Előadta, hogy a Kúria Konzultációs Testülete 2019. június 19-én elfogadott állásfoglalása 2.2. pontja alapján számította ki a követelést, mivel a kölcsönszerződés szerint egyértelműen köteles volt viselni az alperes árfolyamkockázatot. Így a szerződéskötéskori 153,54HUF/CHF árfolyamból kiindulva számította ki a fenti irányadó árfolyamot, mely alapján a hátralék összesen 2.177.368,-Ft, amelyből továbbra is 1.500.000,- Ft tőke és járulékaire tart igényt a felperes, tehát csak a kereset jogcímét változtatta meg. Vitatta, hogy engedményesként nem jogosult az érvénytelenség jogkövetkezményei levonását kérni, e körben felvettette azt is, hogy a felperesi jogelődöt alperesként perbe állítja és tūrésre kéri majd kötelezni, amennyiben a bíróság anyagi pervezetés körében ennek szükségességéről tájékoztatja. A felperes több egyedi bírósági döntésre is hivatkozott a kereseti kérelmei alátámasztásaként.

Az alperesi ellenkérelem:

- [4] Az alperes a kereseti jogalapját, és összecszerűségét is vitatta. Azt nem vitatta, hogy valóban megkötötte a perbeli kölcsön szerződést, azonban vitatja azt, hogy ennek felmondása megtörtént volna, az hatályosult volna az alperessel szemben, mivel erre vonatkozóan a felperes sem pontos tényállításokat, illetve bizonyítékokat sem csatolt. A felmondás pontos dátuma sem állapítható meg. Amennyiben a szerződés felmondása nem történt meg szabályszerűen, az nem volt érvényes, így ahhoz joghatás nem fűződik, ezért gyakorlatilag nem lejárt a követelés, így a követelés ezért álláspontja szerint még idő előtti, mivel nem lejárt követelést bírósági úton nem lehet érvényesíteni. Hivatkozott arra is, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg meghaladta felperes által a felmondás napjára állított tartozást, ezért sem lehetett volna jogszerű a felmondás. Ugyanakkor egyúttal a követelés elévülését is állította, mely 2015. április 29. napján következett be, mivel az 2010. április 29. napján a gépjármű visszavásárlását követően megkezdődött. Hivatkozik ezen felül a szerződés érvénytelenségére is, mert az árfolyamkockázatra, annak korlátlan viselésére vonatkozó tájékoztatás a szerződésben illetve a szerződéskötéskor elmaradt, nem megfelelően történt meg. Nem volt a

maradó szolgáltatás visszatérítéséről.

Ptk.238. § (1) Érvénytelen szerződés érvényessé nyilvánítása esetén a szerződő felek a szerződésszegésért úgy felelnek, mintha a szerződés kezdettől fogva érvényes lett volna.

Ptk.239. § (2) Fogyasztói szerződés részbeni érvénytelenség esetén csak akkor dől meg, ha a szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető.

Ptk.209. § (1) Tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.

(2) A feltétel tisztességtelen voltának megállapításakor vizsgálni kell a szerződéskötéskor fennálló minden olyan körülményt, amely a szerződés megkötésére vezetett, továbbá a kikötött szolgáltatás természetét, az érintett feltételnek a szerződés más feltételeivel vagy más szerződésekkel való kapcsolatát.

(3) Külön jogszabály meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyek a fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősülnek, vagy amelyeket az ellenkező bizonyításáig tisztességtelennek kell tekinteni.

(4) Az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető.

(5) A tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek.

Ptk.209/A. (2) Fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

Ptk.318. § (1) A szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérséklésének - ha a jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye.

Ptk. 328. § (1) A jogosult követelését szerződéssel másra átruházhatja (engedményezés).

Ptk. (2) A kötelezettnek az engedményezésről való értesítése az elévülést megszakítja.

Ptk. 324. § (1) A követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

(2) A főkövetelés elévülésével az attól függő mellékkövetelések is elévülnek. A főköveteléstől független mellékkövetelések elévülése a főkövetelést nem érinti.

(2) A kötelezettnek az engedményezésről való értesítése az elévülést megszakítja.

Ptk. 325. § (1) Az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

Ptk.327. § (1) A követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

(2) Az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.

- [7] A csatolt kölcsönszerződés és a hozzá kapcsolódó, a szerződés részévé váló ÁSZF és ÜSZ együttes értelmezésével a bíróság megállapította, hogy a peres felek a szerződés megkötésekor a kölcsön CHF alapú elszámolásában, deviza alapú finanszírozásban állapodtak meg. Megállapította a bíróság azt is, hogy az ÜSZ és az ÁSZF üzletszabályzat a szerződés részévé vált. A bíróság vizsgálta az alperes árfolyamkockázati tájékoztatás elmaradásával, az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos szerződéses kikötés tisztességtelenségével összefüggésben előterjesztett érvénytelenségi hivatkozását is. A bíróság a csatolt iratok alapján megállapította, hogy kockázatfeltáró nyilatkozatot az alperessel nem

közölt a szerződéskötéskor a felperes, hanem arra hivatkozott, hogy árfolyamkockázati tájékoztatás az ÁSZF 4. pontja általa megjelölt alpontjaiban foglalt matematikai levezetések és hivatkozások, feltételek figyelmes átolvasásával és értelmezésével az árfolyamkockázat, illetve annak következményei alperes általi korlátlan vállalása egyértelműen kitűnik. A bíróság a felperes ezen érvelését nem ítélte megalapozottnak. A bíróság megállapította, hogy tisztességtelen volt az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos kikötése a szerződésnek, mivel a felperes által az ÁSZF különböző pontjai nem feleltek meg a 93/13/EGK irányelvben és az EUB C-51/17 ítéletében foglalt kitételnek, mivel a szerződéskötés folyamán a csatolt okiratok tartalma szerint nem volt tényleges kockázatfeltárás. A bíróság megítélése szerint nem felelnek meg a világosság, egyértelműség, áttekinthetőség követelményének a felperes által az ÁSZF-ben elszórtan, a fent megjelölt pontokban foglaltak sem. Összegezve a bíróság megállapította, hogy egy körültekintően eljáró, figyelmes, átlagosan tájékozott fogyasztótól sem várható el, hogy a felperesi ÁSZF-ben elszórtan lévő fogalommeghatározások és az ezen okiratokban történt kereszthivatkozások és utalások alapján az árfolyamkockázat mibenlétét és rá gyakorolt gazdasági hatásait megfelelően felmérje. Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy nem volt megfelelő tartalmú, egységes, világos és egyértelmű kockázatfeltáró nyilatkozat a felperes részéről az alperes felé. Ezért a felperes által az árfolyamkockázat alperesre történő teljes áthárítása tisztességtelen a fenti irányelv 6.cikke és a Ptk 209/A§(2)bekezdése alapján, mely a főszolgáltatást érint, ezért a szerződés érvénytelen. A felperes elsődleges kereseti kérelme így nem foghatott helyt.

[8] Ezt követően a bíróság a másodlagosan előterjesztett, a szerződés érvényessé nyilvánítására vonatkozó kereseti kérelmet vizsgálta. A bíróság osztotta az alperes azon jogi álláspontját, miszerint a felperes, mint engedményes nem minősült a szerződést kötő felperesi jogelőd általános jogutódjának, hiszen csak a még fennálló követelést és annak járulékait szerezte meg az engedményezéskor. Így a bíróság arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy a szerződés érvényessé nyilvánítását engedményesi pozíciójából adódó korlátozott jogérvényesítési lehetőségei folytán a felperes nem kérheti alappal. Ugyanis a jogalakítás csak a szerződést kötő feleket, vagy az ő helyükbe általános jogutódként lépő feleket illelheti meg. A bíróság rámutat, hogy nem tartozik az anyagi pervezetés körébe az a kérdés, hogy a felperesnek alperesi – avagy felperesi – pozícióban ezen joga érvényesítése körében a jogelődöt perbe kell-e állítani. Ez a bíróság Pp.237.§-ben foglalt közrehatási kötelezettségén, anyagi pervezetésén túlmutatna. Az alperes maga is hivatkozott e körben a felperesi perbeli legitimáció hiányára, tehát a bíróságnak erre külön nem kellett a felperest figyelmeztetni, továbbá a felperes által felvetett, a jogelőd alperesként történő perbevonása és tűrésre kötelezése iránti felperesi kérelem előterjesztésével sem lett volna feloldható, kiküszöbölhető a felperes jogalakítási joga hiánya.

[9] A bíróság a peradatok alapján megállapította, hogy, bár valóban nem volt bizonyított, hogy az alperessel szemben a 2021. április 28-i felmondás hatályosult, ugyanakkor az alperes 2010. májusa folytán tanúsított magatartása, az autó visszaszolgáltatása azt támasztotta alá, hogy a felmondásról tudott, azt elfogadta és ennek megfelelően járt el a továbbiakban. Az alperes személyes meghallgatása is azt támasztotta alá, hogy a szerződést a maga részéről is megszüntetnek tekintette. Ezért a bíróság nem ítélte kétségesnek a felmondás tényleges megtörténtét és hatályosulását sem, bár ennek pontos dátuma 2010. májusában nem volt megállapítható. Nem vitásan az alperes a perbeli jármű visszaszolgáltatását követően egyéb teljesítést nem eszközölt. A felülvizsgált elszámolás adataiból kitűnt, hogy a felperes felmondáskori követelését jóval meghaladta az elszámolt összeg, így a bíróság az alperes felmondás érvénytelensége körében tett vitatását is megalapozottnak találta, mivel az utólagos elszámolás eredményére is figyelemmel nem volt megállapítható a Ptk.525.(1)bekezdés e)pontja szerinti súlyos szerződésszegés, a felperes ezzel kapcsolatban nem is tett konkrét perfelvételi nyilatkozatot. Azonban arra nem merült fel peradat, hogy az alperes a felmondás

jogszerűségét a pert megelőzően bármikor vitatta volna. Ezért a bíróság megállapította, hogy 2010. májusában a követelés esedékessé vált, ezért ehhez képest vizsgálta a felperes követelésének elévülését.

- [10] A követelés elévülését vizsgálva a bíróság megállapította, hogy a felperesi jogelőd és a felperes is több alkalommal küldött fizetési felszólítást is tartalmazó küldeményeket az alperes szerződéskötéskor bejelentett szattai címére, ahonnan „elköltözött” jelzéssel érkezett vissza a felperesi jogelődhöz már 2011. júliusában is a küldemény, majd ezt követően sem vette át ezen a címen az alperes a neki küldött iratokat. Az utolsó általa átvett küldemény 2010. május 20-án került kézbesítésre. 2014. novemberében küldött fizetési felszólítást a felperes először az alperes budapesti címére, azonban „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza hozzá a küldemény. Mindezek alapján a felperesi jogelődnek és a felperesnek nyilvánvaló tudomása volt arról, hogy az alperes ténylegesen nem szerzett tudomást a fizetési felszólításokról, azok vele szemben nem hatályosultak. 2017.február 2-ig olyan kézbesítés nem történt az alperes részére, ami valóban eredményes lett volna. A bíróság nem osztotta a felperes azon érvelését, miszerint az ÜSZ 2.3.2. pontja szerint a fizetési felszólítás kézbesítése szabályszerű volt, a kézbesítési fikció beállt a szerződésben feltüntetett címen, illetve az alperes budapesti lakcímén a „nem kereste” jelzés kapcsán. A bíróság e körben rámutat, hogy a „nem kereste” postai jelzés nyomán csak a hivatalos iratok tekintetében mondja ki a postai kézbesítésre vonatkozó jogszabály azt, hogy azt szabályszerűnek kell tekinteni. A felperes által megküldött fizetési felszólítások kívül esnek a hivatalos iratok körén. Az ÜSZ 2.3.2 pontja alapján sem vélelmezhető a szabályszerű kézbesítés, az alperest nem terhelheti egy felmondott szerződés alapján a szerződés megszűnését követően a lakcímváltozás bejelentése a felperessel és jogelődjével szemben. A felmondást követően 2010. május 20. és 2017. február 2. napja között nem volt olyan fizetési felszólítás melynek tartalma ténylegesen hatályosult volna az alperessel szemben, ezért azok nem voltak alkalmasak a Ptk. 327.§(1)bekezdése alapján az elévülés megszakítására. A jogalkotó célja a fizetési felszólítás kapcsán nyilvánvalóan nem arra irányult, hogy korlátlan ideig korlátlan alkalommal megszakítható legyen a követelés ügy, hogy nyilvánvalóan nem várható teljesítés a kötelezettől, mivel nem szerez tudomást a felszólítás tartalmáról és ilyen módon gyakorlatilag korlátlan ideig fennmaradhasson a jogosult igényérvényesítési lehetősége. Az újPtk. szabályozása is ezt támasztja alá. A felperes annak ellenére késlekedett a bírósági igényérvényesítéssel, hogy nyilvánvalóan tudomása volt arról, hogy az alperessel szemben a fizetési felszólítások 2010 és 2017 között nem hatályosultak az alperessel szemben, így ennek jogkövetkezményét viselnie kell, mivel a követelés ezen időszakban 2015. májusában elévült. Így az a Ptk. 325.§(1)bekezdése alapján bírósági úton nem érvényesíthető.
- [11] Mindezekre tekintettel a bíróság a felperes keresetét, mint jogalapjában megalapozatlant elutasította, és a keresetet összességében a továbbiakban nem vizsgálta.

Záró rész

- [12] Az alperes pernyertes lett. A bíróság kötelezte a peresztes felperest a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.)83.§(1)bekezdése alapján az alperes részére perköltség megfizetésére, mely a 32/2003 (VIII.22.)IM rendelet 3.§(2)bekezdés a) pontja alapján általa felszámított, áfát nem tartalmazó ügyvédi munkadíjból állt.
- [13] Fellebbezési jogosultság a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul. A teljesítési határidő a Pp. 344. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2021. november 18.

dr. Ferencsin Réka s.k.
bíró